

... et p...
... ex...
... **Q**u...
... qua...
... fenu...
... pmanes...
... ganat...
... **Q**u...
... tris...
... filii...
... ne...
... nobis...
... **Q**u...
... **ne se po**...
... qu...
... no du...
... inoce...
... **Q**u...
... **Q**u...
... **Q**u...

Hic s. Conuenientia
nobis unum in hoc est
domica cena memoranda. In
quibus enim sua cena plerumque
ad manducandum. Et alii quidem
esurit. alius autem eius est.
Nunquid domos non habent ad
manducandum. et bibendum. et
ecclesiarum dei acceptant. et con
suetudinis eos qui non habent.
Quod dicitur nobis. Laudo uos
in hoc non laudo. Ego enim ac
cepi a domino: quod et tradidi uobis.
quoniam dominus ihesus in qua nocte tra
dit. accepit panes et gratias
ages fregit et dixit. **H**oc est cor
pus meum quod pro uobis tradit.
hoc facite in mea commemoratio
ne. **S**umit et calicem postquam
cenauerit dicens. **H**ic calix no
uum testamenti est in meo sanguine

40
90
EPITHALAMION

In honorem Nuptiarum

HONESTISSIMI,
VIRTUTIS AC PIETATIS
STVDIOSISSIMI IUVENIS, Dn.
STEPHANI RÜDIGERI SPONSI,
patruelis sui colendi;

et

CASTISSIMÆ AC PVDICISSIMÆ
VIRGINIS MARIÆ, VIRI SINGVLARIS
virtute ac dignitate prestantis, Dn.
ERASMI DE GLEINEN, Illustrissimorum
Saxonia Ducum, in aula Dresdensi, Musici
primary filia, SPONSÆ:

Celebratarum 17. Febr. An. 1595.

Moris & fraterni amoris ergò conscriptum

A

Paulo Rüdiger Iuniore Eckersbergen.
LL. Studiofo.

L I P S I Æ

246
Excudebat Abraham Lamberg.

EPITHALAMION.

*Empore quo breuior lux est, & Dadala tellus
 Sub niueo rursus tecta vapore latet.
 Floribus amissis quando sua rura puella
 Lugent, ac errant per nemus omne fera.*
*Tunc Phæbus terram radijs urebat acutis,
 Et flabat Zephyrus leta per arua tepens.
 Mox ego Lipsiaca cedens ex mœnibus urbis,
 Explicito voluens carmina sacra libro:
 Nam mecum Turcæ meditabar bella Tyranni,
 Quæis premitur summo turba dicata Deo.
 Ut sacra leniret tantum medicina dolorem,
 Quærebam tremulo pratula culta gradu.
 Floridus ad portam locus est, & amœna vireta,
 Nec procul à ripis Plissa vadosa tuis.
 Huc igitur veniens, vidi dulcissima tempe,
 Atq; dedi somno pectora fessa leui.
 Dumq; cubo timidus, magnus ferit athera clamor,
 Auditur sonitus, fila Lyraeq; sonant.
 Ecce mihi Phæbus præbet se fronte videndum,
 Qui citharam palmis dulce gerebat onus.
 Pectora fulgebant, Pario ceu structa lapillo,
 Ornabant albas aurea ferta comas.
 At qualis fuerit facies, qua forma Lacana,
 Vix potero verbis enucleare meis.
 Obstupui, steteruntq; comæ & vox faucibus hæsit,
 Certa cano, mecum vix satis ipse fui.
 Auriculam manibus dextram mihi vellit Apollo,
 Diuino fundens talia verba sono:*

Heus

Heus iuuenis, fatur, Clarij cupidissime fontis,
 Quos modo capisti pectore, pone metus.
 Dulcia pertinent tacitam nunc gaudia mentem,
 Deserat & gelidus pectoris ossa pavor.
 Excipe mox calamo, dixit, qua dicere tento,
 Ut possis Latio reddere verba sono.
 Ille tuus nam RŪ DIGERVS, quem pectore toto
 Diligis, & frater qui tibi semper adest:
 Gaudia iam celebrat festa socialia tædæ,
 Atq; subit liciti fœdera casta thori.
 Ducit & in thalamum forma prestante puellam,
 Cuius & excellunt ora tenella rosas.
 Quæq; pudore Saram superat, facieq; Lacenam,
 Cui dedit ac ingens forma benigna decus.
 Et veluti Lydo splendet Iaspis in auro:
 Sic micat in roseo virginis ore pudor.
 At quid multa feram? prognata est illa parente,
 Saxonicum, DRES DÆ, quem colit aula Ducum.
 Hec satis esse volo: munuscula digna feramus
 Sponso; nam meus hic dulcis alumnus erat.
 Cynthius extemplo Phœbus sic farier infit,
 Commendaturus munera voce pia.
 Qualibet aſt Muſæ pendent narrantis ab ore,
 Dum canit Heroö carmina grata sono.

A P O L L O.

Vos Aganippæi sanctissima Numina fontis,
 Inclita Mnemosynes, Phœbi & generosa propago,
 Seu vos Pindus habet, Clariæ seu Phocidis ora,
 Aut si quæ fuerint bifidi iuga frondea montis.

*Huc citò ferte pedes lauru Parraſide cinctā,
Huc agite & letis Hymenēia gaudia tadis
Dicite, Phœbeis & tangite nablia chordis,
Flexibiles hederas, & Eryngion utile nuptis
Spargite: Sponſa ſuo ceu quondam Leſbia Sponſo.
Tu, quæ ſcrutaris tacitis famulantia fatiſ
Sidera, quæq; inter tacitas fœcunda ſorores
Diceris, incipias fari, te CLIO ſequatur.*

V R A N I E.

Postquam DEVS ter Maximus
Cœlum, ſalum, terram & feras,
Piſceſq; amantes flumina
Formauerat verbo ſuo.
Gleba deinde ex lutea
Viuo valentem ſpiritu,
Primum maritum condidit,
Animantium regem omnium.
Poſthæc marem conſortio
Suo carere, commodum
Dixit Deus non eſt, pia
Conſors ei formabitur.
Coſtam DEVS de corpore
Sumens Adæ, dum dormiit
Euam ſtatim bonum genus
Creauit, & viro dedit.
Quare eſt ſacri fœdus tori
Tollenda res ad ſidera,
Seruator huius nam DEVS
Eſt, & probator optimus,

CLIO

CLIO.

*Sacra placere tori IESU quoque, fœdera CHRISTO,
 Demonstrant doni munera magna sui.
 Nam liquido purum fundit de flumine vinum,
 E vitreis reddit nobile nectar aquis.
 Hic ubi cum Cana tadis interfuit ipse,
 Quo declaravit vincla placere sibi.*

THALIA.

Quem DEV M iussit pietas timere,
 Eius & leges didicisse iustas,
 O quater felix erit hic in ævum
 Atque beatus.
 Lautæ præduro manuum labore
 Ferula gustabit, studioque parta
 Maximo, cedent niueis notanda
 Singula cedris.
 Et suam cernet similem falernæ
 Coniugem viti, varios in usus
 Quæ bonos confert meliore fructus
 Tempore nobis.
 Mensa vernabit pueris tenellis:
 Ut comis floret teneris oliua,
 Quæ suæ laudem domui parabunt
 Non perituram.
 Ergo qui magna pietate præstas
 Sponse, fac Sponsam redames venustam,
 Sic Deus multa faciet, quod opto,
 Prole parentes.

M E L P O M E N E.

Coniugium res est sacrata:
 Nam DEVS in pulchris Paradisi
 Hortis, instituit thalami sacra
 Fœdera legitimi, primæuo
 Euam connubio dum iunxit
 Adamo, propriamq; dicauit.

Turpiter ergò facit qui tædæ
 Vincula contemerat fœcundæ:
 Osorem Deus hunc horrendis
 Corripiet poenis, ceu Troiam
 Puniuit, Sodomam atq; Gomorram.
 Sed tu formosam, quod iungis
 Et teneram nunc, Sponse, puellulam
 Laude vehendus eris præclara.

T E R P S I C H O R E.

*Sit proba, ceu Domino, coniux subiecta marito,
 Proferat & socij debita iussa viri.
 Talibus Abramo quondam placuisse fideli
 Moribus ornatam legimus vsq; Saram.
 Namq; hæc esse suum Dominum cognouit Abramum,
 Dum facit officij munia iusta sui.
 Sit quoq; cura viris, scuticâ ne terga flagellant
 Vxorum, Arcadiæ sicut agaso fera.
 Fœmina nam quæuis fragile est vas, ergò cauendum,
 Ne crucient plagis, verberibusq; premant.
 Sic venerare tuam (dico tibi cognita) nuptam,
 Quæ thalamos intrat iam, pie Sponse, tuos.*

Sic

*Sic quoque, Sponsa, tuum redama, cole, dilige Sponsum,
Nam digna es Sponso, casta MARIA, probo.
Tunc Dominus presens aderit, vestroque labori
Subueniet dextra non remorante DEVS.*

E V T E R P E.

O felix nimium, cui thalami piam
Confortem, placidis moribus & bonis
Ornatam dederit cunctipotens DEVS
Tædæ vincula cui placent.
Nam gemmas superat splendidulas Tagi,
Seruat quæ thalami dulcia fœdera,
Blandis exhilarat colloquijs virum,
Ut vitam peragat sacram.
Et semper celeri fila trahit manu,
Vestes ut famulis conficiat suis.
Talem Sponse tuo, non secus est, noue
Iuncturus lateri DEVS.

C A L L I O P E.

Nimbus velut perturbidus,
Qui ferre frugibus solet
Damnum: ferox sic & mala
Vxor viro semper nocet.
Mores studet, qui flectere
Eiusmodi viraginis,
Hic impetum tentat suis
Euri tenere viribus.
Sed quæ fidem soluit tori,
Isthæc feroci peior est,
At, Sponse, tales ut tuis
Absint, DEVM tædis precor.

ERA-

E R A T O.

Dilectus Veneri refulget Hesper,
 Cœlum vertitur, ac adest opaca
 Nox, fomnos placidos inire suadens,
 Ergo CHRISTE veni, Dei propago,
 Curæ cui sacra sunt tori iugalis,
 Sponsis munera deferas vt alma,
 Coniungas simul & recens amantes.
 Concordes habeant domum vt perennem.

P O L Y M N I A.

*Viuite felices, grandæui Nestoris annos
 Cernite longos:
 Viuite concordēs, DEVS ac det plurima vobis
 Pignora lecti.
 Adsit Apollinea vobis CONCORDIA lauru
 Nexa capillos.
 Non turbent thalamum lites, nec dura loquacis
 Iurgia lingua.
 Ast tibi nunc opto cum Sponsa, Sponse colende,
 Mollia fata.*

A P O L L O.

*Hæc cecinisse satis: Venit Hesperus, ite Camœna,
 Ite mea vires, mea gaudia sola, propago:
 Rumpite deposita tenerum testudine carmen,
 Et iuga Castaliæ conscendite florida rupis.*

Paulus Rüdiger Iunior Sp.
 Patruelis Fec. Lipsiæ.

ALIVD.

A L I V D.

Cælibe de vita, vinculisq; iugalibus, olim
 Ingenuâ Iuuenis queritat arte vicens.
 Cui mox dulciloquo sapiens Anyti reus ore,
 Commotus precibus, talia verba refert:
 Piscis vti tremulo latitans sub marmore circum
 Occultos nasse lusat vsq; dolos.
 Ilicet est animus nexas intrare sagenas,
 Pergratum cupido gustet ut ore cibum.
 Ast ubi deceptus, fallacem linquere nassam
 Audet, & optatâ non licet ire viâ:
 Festa parans liber sic connubialia plausu
 Iubilat, ac tacito gaudia corde fouet.
 Postmodò constrictus vinculis socialibus, audax
 Illa Theonino rodere dente solet.
 Et sua qui nondum submitit pectora vinculis.
 Exoptat, celebrat, laudat, amatq; torum.
 Sed tu SPONSE mihi vitâ qui carior ipsâ,
 Qui mihi perpetuâ cognitus atq; fide.
 Quid facis? exagitat qua nunc meditatio mentem?
 Cur subdis thalami libera colla iugo?
 Est bona libertas, pretio pretiosior omni,
 Ist hac vix melius, tu DEVS alme dabis.
 O summum, primumq; bonum, quo prorsus adempto,
 Dulce viris nihil est, viuere dulce nihil.
 Libera avis melius syluis, & dulcius escas
 Dulcibus in campis, dona benigna, capit.
 Aurato quàm si pinguescit carcere clausa,
 Vberibusq; canens vescitur illa cibus.

Fallimur?

Fallimur? en melior nunc stat sententia menti,
Altitonans pepigit iura marita DEVS.
Casta DEVS mens est, oculis mortalia castis
Aspiciat, incestos damnat, amatq; pios.
Impius heu nimis est, Stygijsq; emissus ab antris,
Qui violat liciti iura sacrata tori.
Dignus is anticyra purgari, dignus is acri
Helleboro, carnem commaculando suam.
Vincula sed thalami qui connubialia temnis,
Non impunè unquam (tu mihi crede) feres.
En dabis heu nimias tali pro crimine pœnas,
Impie nec dubita, præscia turba sumus:
Teucra cur rabido ceciderunt Pergama bello?
Sanguine cur Theba commaduere nigro?
Cur perijt flammis Sødome? cur ampla Gomorrha?
Cur Spartana potens vrbs fera damna tulit?
Causa patet: rupit contemti frena pudoris,
Legitimi violans iura verenda tori.
Ergò tibi SOCIAM thalami quod, SPONSE, pudicam
Iungas, acceptam rem facis ipse DEO.
Felices ambo, totoq; ex asse beati,
Quos irrupta sacer sub iuga raptat amor.
Hinc meritò exultans tales tibi grator honores,
Latus & ex imo pectore plaudo tibi.
Exoptoq; pijs votis, DEVS auctor amoris,
Vt vestris tædis dexter adesse velit.
Atque suo vestrum præsens regat igne calorem,
Mutuus ut vestro pectore duret amor.
Legitimâ & multâ faciat vos prole parentes,
Dulcia quæ vestri sint monumenta tori.

Sint

*Sint procul hinc rixæ, sint iurgia, verbera, lites,
Sint diuersa quidem membra, sed una caro.
Ambobus commune bonum, communeq; damnum,
Nil rumpat sociam, mors nisi sola, fidem.
Ast incluse tori tandem pie SPONSE sagena,
Coniuge cum casta ludito sæpè: Vale.*

Andreas Marquardus Eckersbergensis
Sponsi agnatus Lipsiæ F.

A L I V D.

EX puris veluti gemmis hic eligit illam,
Quæ superat reliquas, quæq; nitore valet:
Sic tibi tu pulcram nunc eligis ipse puellam,
Quæ præstat Veneri, purpureisq; rosis.
Ergo tibi hanc sortem fraterno pectore grator,
Atq; precor thalamo mitia fata tuo.
Et rogo, cui casti curæ sunt vincula lecti,
Prosperet ut thalamum, FRATER amande, tuum.
Multipliciq; simul faciat te prole parentem,
Ac tibi det Pylî secula longa senis.

Ioannes Rüdiger Sp. Fr. Germanus
Rosælebî F.

Γ Α Μ Η Λ Ι Ο Ν.

△ Εὐτε ὀλυμπιάδες ποτὶ δεσμὰ γαμήλια μύσαι,
Τόνδε Φίλου γαμβροῦ περικαλίμῳ γυνέπετ' αὐδῆ
Ὡς ποτὲ τ' Κάδμῳ τὰ ἀθύρματα τερπνὰ γάμοιο
χάλεσιρ δ'υμνέως μελέεσιρ αἴσατ' ἔπεσι·
Δεῦτε Φίλαι Κῦραι χαρίτων ἀπὸ κάλλ' ἔχουσαι
τυπῆε Φιλόσοργοι νέοι ἴστατε; χαίρετε γαμβροῖ

Καλῶ

Καλὸν εἰδόντες παῖνονα, ἠδὲ γέροντες,
κλάετε μὲν πάντες· ζηλωτὸς ὁμόφρονθ' εὐνάς
Νύμφιθ' ὁ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΙΗΝ ποτὶ δ' ὕτικον οἶκον
ἰμερέεσσαν ἀγὴ κάλλιθ', σῶμα, σῶμα καὶ ἀκμῶ.
Τῶδ' ἐκόρην χάριτες περικαλλέα ὄσαν ἰῆσαι,
τοῖς γλαφυροῖς ἀφ' ἐτῶν δ' ὠροῖς κόσμησαν ἀπασέων,
τάσδ' ἐῦπερβαίνει πάλας ἢ ὑπέροχθ' αἰδῶς·
αἰδῶς παρθενίης κεμήλιον ὄσα ἀεισῶ.
αὐτὰρ ἐπεὶ Νύμφοσ τε νέθ', καὶ πότνια Νύμφη,
τρεῖς μάκαρες γλυκεροῖς ἀφ' ἐτῶν δ' ὠρήμασι πασῶν·
εὐχόμεαι τὸν θεὸν ἀθάνατον, θεὸν ἀερεοπητιῶν,
ὡς αὐτὸς καθάπερ Καναναίῳ ἐνὶ πολλυέθρῳ
πηγαῖον τὸ ὕδωρ μετ' ἀβησεμ' ἐς οἶνον ἀεισῶ.
οὕτως καὶ θαλάμοιο ἄχος μετ' ἀβάλλη ἐς ἠδ' θ'.
χαίρετε παμμάκαρες γαμίη βιοτεύετ' ἐν ὄνῃ,
χαίρετε, οὐτιδ' ἀνοῦ τόδ' ἐσέργετε δ' ὠρον ἐταίρῳ.

Adamus Reinhardus Echardimontanus Sp.
ἰμορθ' ἀκίβδηλαθ'.

aut emissa voce magna ex
piravit **ps. nr.** Et uidi ce
ph lassu e' in duo. alio me uita
deorsu. Vides aut' e' in quo
exadulo stabat. ga sic clamor
expirasti ait. Ver' hic homo
di filius erat. Erat aut' e' in
heres de lege aliter. Me
qs erat in me. Me' p' d' e'
et maria. In me' p' d' e'
yoseph man' e' salu' me
Et cu' e' in me' p' d' e'
eu. et misit. Me' p' d' e'
miser q' h'ent e' in me' p' d' e'
ultra. **ex.** **E**rat
seru e' in me' p' d' e'
erat qd' e' in me' p' d' e'
yoseph alio in me' p' d' e'
decurio qd' ipse e' in me' p' d' e'
decurio di. Et in me' p' d' e'
me adp' s'ate e' in me' p' d' e'